

rit, hæc exscripsisse Epiphanium ex Spuria Josephi historia.

Secundo. Alii docuerunt, S. Josephum, quando matrimonium contraxit, fuisse quidem senem, sed non determinarunt ætatem. Tribuitur hæc sententia Evodio epist. de B. Virginis educatione, cujus fragmentum refert Nicephorus lib. 1. hist. cap. 7. ac etiam Josepho Hebræo in historia, quam Serry dicit, esse spuriam.

Tertio. Gersonius serm. de Nativit. B. Virginis, quem habuit in Concilio Costantensi, putavit, Josephum tunc temporis quinquaginta annos habuisse.

Quarto. Viguerius lib. Institutionum Theologicarum cap. 20. docuit, Josephum fuisse juvenem, quando B. Virginem duxit uxorem, non determinat tamen ætatem, sicut nec eam designat Suarez, qui vult, non fuisse senem, sed potius ætatis, & convenientissimæ ætatis, hoc est potius maturæ, quam juvenis, subdens: „Qua vero ætate fuerit, juvenis ne, vel vir triginta, quadraginta annorum, definiti non potest, cum ex historiis nihil habeamus „. Similiter Vasquez scribit: „Josephum non fuisse impotentem ad generandum, quando contraxit, non solum re ipsa, sed etiam opinione hominum, ac proinde non fuisse octogenarium, ut putavit Epiphanius, neque valde senem, de quo impotentiam professio probat etiam Abulensis in cap. 30. Num. 9. 31. & in 1. cap. Matth. quæst. 32. post medium, ubi addit oppositum contra rationem esse, & (ut ipse ait) irrationabile „.

Dicimus II. Virginem Deiparam, quando fuit B. Josepho matrimonio juncta, adolescentulam fuisse, non puellulam, nec mulierem maturioris ætatis. Pariter B. Joseph non fuisse senem, nec adolescentem, sed virum maturæ quidem ætatis, ac non devere, annisque gravis. Quò autem anno utriusque id factum fuerit, omnino incertum.

I. Probatum prima Conclusionis pars. Ut servaretur æqualitas inter virum, & uxorem, quum esset S. Joseph maturæ ætatis, conveniebat quoque, B. Virginem esse non puellulam, sed adolescentem: ergo vere fuit adolescens, quando B. Josepho nupsit, & non puellula. Probatum antecedens; tum quia improprium apparuisset, tenellam cum perfecto viro matrimonio jungi; tum etiam quia eam Judæi derisissent, vel etiam culpasset, si ab iis, quæ tantum

extrinsecus videbantur permoti, matrimonio junctam vidissent cum homine, qui potius ei apparuisset Genitor, quam maritus.

II. Probatum. Et quia B. Virgo erat virginitatis voto obstricta, & quia non libidinis causa jungebatur viro, nec proliis procreandæ studio; Unde per hoc debuisset matrimonium ejus accelerari: Et quia, quum deberet iter in Montana suscipere, non debebat ita esse teneræ ætatis, ut itineri illi impar inveniretur: & quia Judaicæ Gentis ritus non ferebant ut femina in tenera adhuc ætate posita, matrimonio jungerentur, quum sat esset, ut nuberent in adolescentia, non autem in puerilitate.

III. Probatum. Nemo ex Patribus Deiparam, quando fuit matrimonio juncta, mulierem, vel feminam dixit, sed puellam, vel adolescentem, & ita etiam eam vocarunt Patres omnes, quando peperit Christum: ergo signum est, quod tunc temporis B. Virgo maturæ ætatis non erat. Præterea hoc vere fuisse contra Judæorum consuetudines, ut quarum, ipsorum mulieres, ut dictum est, non provectæ ætatis matrimonio jungebantur: ergo semper stat, quod B. Virgo, quando fuit Josepho nupsit, nec fuit acerbæ, nec maturæ ætatis, sed mediæ inter utranque.

Secunda pars Conclusionis probatur I. Deus nasci voluit ex Virgine, matrimonio juncta, ut matris graviditas, & partus marito possit tribui ab illis, qui mysterium ignorabant, sique matris honori non detraherent: ergo S. Joseph in ea debebat esse ætate positus, ut potuisset illi Mariæ graviditas, & partus tribui, & non alteri; atqui si fuisset senex, non potuisset illi rationabiliter tribui: ergo senex non erat, quando ipsi fuit B. Virgo matrimonio juncta.

II. Probatum. Patrum quoque doctrina est; B. Virginem habuisse virum, ut esset illi in subsidium, præsidium, atque solatium in fovenda, atque educanda prole, & in aliis matrimonii oneribus ferendis; atqui non poterat hic esse homo grandævus ætate; & senio confectus: ergo quando S. Joseph fuit B. Virgini matrimoniali fœdere junctus, non erat grandævus ætate, & senio confectus.

III. Probatum ex Augustino lib. 5. contra Julianum cap. 12. Joseph duxit Mariam conjugem in spem procreandæ proliis, quavis deinde procreandæ proliis spem amisisset; scilicet quando admirans divinam uxoris